

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Tak for de mange positive tilkendegivelser, også fra andre end kommunalreformens fædre. Det er regeringens faste overbevisning, at kommunalreformen med de større kommuner giver kommunerne bedre muligheder for at håndtere de her ting selv. Både med hensyn til at samle opgaverne, håndtere medarbejderne, indføre kvalitetsstyringsordninger osv. har vi faktisk rustet kommunerne til at klare deres myndighedsopgaver selv.

Så vi mener, at kommunalreformen mindsker behovet for kommunalt samarbejde i forbindelse med udøvelse af myndighedskompetencer. Hvis jeg stemmer på en i en kommune, så må jeg forvente, at denne politiker er med til at tage myndighedsansvar og ikke ligesom kan depone det i en helt anden kommune. Som mange også her har fremhævet det, er det altså en uskik, hvis man som folkevalgt et sted kan det. Hvis man ikke laver en meget klar adskillelse her, så kommunerne har myndighedsansvaret, giver det et uklart politisk ansvar, og det giver også demokratiunderskud. Det kan også somme tider betyde, at de kommunale fællesskaber kommer til at arbejde imod princippet om at have én indgang for borgerne.

Det er principielt utrolig vigtigt, synes regeringen, at kommunerne selv står for sagsforberedelsen og for afgørelsen. Jeg vil godt lige slå en ting fast, bare så man ikke bliver forvirret ude omkring: Kommunerne vil selvfølgelig stadig kunne indhente sagkyndig ekspertise som bistand til deres sagsbehandling, hvis der er behov for særlig specialiseret viden, og der vil også stadig væk være driftsopgaver, man selvfølgelig kan gå sammen om; kommunerne vil f.eks. stadig væk kunne indgå i kommunale samarbejder, men altså uden mulighed for at afgive myndighedskompetencen. F.eks. skal kommunerne fremover selv træffe afgørelse i forbindelse med tilsyn med virksomheder, udstede påbud eller meddele dispensationer. Det er altså nu engang opgaver, der ikke rigtig kan udliciteres fra myndigheden selv, synes vi.

Vi er i øjeblikket i samarbejde med KL i gang med ud fra nogle konkrete eksempler at afdække, hvordan kommunerne fremover kan samarbejde inden for lovgivningens rammer. Det er så det ene hovedelement i forslaget her.

Den anden hoveddel går på delegation til statslige miljøcentre. Det skal jeg ikke sige meget om. Det er jo et faktum, at 700 medarbejdere flytter med ud i Miljøministeriets syv lokale miljøcentre i henholdsvis Odense – inklusive Faaborg – Roskilde, Århus, Ringkøbing, Aalborg, Ribe og Nykøbing Falster, og det er altså primært der, statens nye opgaver på natur- og miljøområdet vil blive varetaget.

Med lovforslaget sikrer vi det juridiske grundlag for delegationen af de opgaver ud til de statslige miljøcentre ved at udvide de gældende delegationsbestemmelser i 22 love under Miljøministeriet. Det betyder altså ikke, at der på alle de her lovområder er aktuelle planer om at delegere beføjelser til miljøcentrene, men sigtet er at få en fleksibel organisering af Miljøministeriets opgaver.

Endelig lægger lovforslaget også op til, at vi kan sikre et uændret klagesystem. Der vil stadig væk alene blive to niveauer i sagsbehandlingen, uanset hvor en konkret sag varetages i Miljøministeriet, om det sker i styrelserne eller i miljøcentrene, og det kræver så en række konsekvensrettelser og derfor denne del af lovforslaget.

Endelig sikrer forslaget, at miljøministeren kan fortsætte med at henlægge opgaver til DMU, som jo altså ikke længere skal være en del af Miljøministeriet, men høre under Aarhus Universitet og dermed komme til i en eller anden forstand også at være en del af Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Tak for de positive tilsagn om en god udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.